

Z ČASOPISŮ. Časopis pro právní a státní vědu. Ročník VIII., č. 8. Prof. dr. Jan Loevenstein: Za profesorem Grubrem. — Antonín Nermuth: Francouzská komise pro reformu veřejné správy. (Dokončení. — Prefekturní rady budou vystřídány krajskými radami s rozsáhlejším obvodem správním, souhlasným s obv. odvolacích soudů. Krajské rady budou se usnášeti kolegiálně. Rozvoj komunikací umožní zrušení instituce podprefektů. Navrhuje se zrušení samostatných státních podsekretariátů a snížení počtu ministerstev. Bude třeba zákonem upravití služební poměr zaměstnanců, kteří budou dáni vládě k dispozici důsledkem reformních opatření.) — František Vázný ml.: Příspěvek k nauce o cenných papírech odevzdacích (tradičních). (Podává přehled právní úpravy konossementů, nakládacího a skladního listu. Věcně-právní účinek odevzdacích papírů je určen samostatnou právní normou obchodního zákoníka.) — Jiří Hoetzel: K § 20 úst. list. (Poznámky k případu Habrmanovu se závěrem, že jmenování Habrmanovo bylo lze provésti ve formě ústavně nezávadné.) — Příloha: Přehled rozhodnutí ze všech oborů právních. Hovorna: Karel Křepelka: Zákon o placených dovolených (č. 67 z roku 1925.)

Sborník věd právních a státních. Ročník XXV., č. 3—4. Dr. Vladimír Solnař: Neurčité odsouzení (viz literární správy); Dr. Jindřich Vančura: M. Pavel Krystián z Koldína v historickém obraze rodiny klatovských Křestanů; (Životopis vydavatele Práv městských království českého na základě nezpracovaných dosud archivních zpráv); prof. dr. Bohumil Baxa: Volební řády italské po světové válce. (Článek podává přehled trojí změny italského volebního řádu r. 1919, 1923 a 1925. Od soustavy volebních okresů se zásadou naprosté většiny přešla Itálie r. 1919 k soustavě listinné s čistým poměrným volením. Zásada poměrného volení byla pak r. 1923 modifikována soustavou většinovou ve prospěch strany, jež dostala 25% platných hlasů a největší počet hlasů vůbec. Tato strana dostala ⅓ mandátů. Konečně byla r. 1925 odstraněna soustava listinná a zavedena soustava volebních okresů se zásadou poměrné většiny. Patrna je snaha zajistiti vládu fašistické strany a založiti parlamentní soustavu na politických stranách.) Prof. J. V. Vernadskij: Říšská ústavní listina ruského císařství. (Návrh ústavy z druhé poloviny vlády Alexandra I.)

Všehrd. Ročník VII., č. 3. Dr. J. Kozák: L'accord de Prague. (Otázka úpravy předválečných dluhů na pražské konferenci 3.—16. listopadu 1925.) — Dr. Fr. Čáda: České rukopisy právnícké v Národní knihovně ve Vídni. (Zpráva o výzkumu.) — Dr. Zdeněk Neubauer: K dávkové části pojištění invalidního a starobního, podle zákona z 9. října 1924, č. 221. (Informační a interpretační příspěvek, z části výňatek z chystané komentářové práce.)

Věstník Československé společnosti pro právo trestní. Ročník 1., čís. 2. a 3. V obsáhlém dvoučísle orgánu Československé společnosti pro právo trestní referuje prof. Miříčka o Devátém mezinárodním vězeň-

kém sjezdu v Londýně, jehož se osobně účastnil. Omezuje se na zevní stránku sjezdu, podává přehled jednání i jeho výsledků. Zprávu o dojmech a zkušenostech nabytých při této příležitosti vyhrazuje době pozdější. Dr. J. Veselá podává přehled jednání sekce pro právo a řízení trestní druhého sjezdu československých právníků v Brně 1925. Dr. Vl. Solnař otiskuje přednášku »Poznámky k systému trestů v československé osnově trestního zákona« všímaje si hlavně těch ustanovení, která usilují o ideovou jednotnost trestního práva a výkonu trestu. Prof. dr. Vr. Bušek srovnává podmíněčné odzouzení v Codexu juris canonici (can. 2288) s československým právem trestním i s čl. osnovou. Následují zprávy o pracích zákonodárných, různé zprávy a zprávy literární. Bylo by se doporučovalo vytisknouti obsah dosti obsáhlého dvoučísla alespoň na obálku; bez něho je nepřehledné, jsouc tištěno celé týmiž tiskařskými typy.

H O V O R N A.

Jazyková otázka a kandidátní listiny.

Při letošních volbách vzbudilo dosti značnou pozornost, že kandidátní listiny německých stran v Praze byly označeny pouze německým titulem. V tisku se vyskytly i názory, že by podobné označení bylo třeba považovati za protizákonné. Pochybnost byla i vyslovena v právnickém časopise (srov. Všehrd roč. VII. 1925, str. 87); jest však bezdůvodna. Aby bylo možno přesně otázku vysvětliti, jest třeba si uvědomiti právní povahu kandidátních listin. Lze je považovati za podání nebo vyřízení úřadů a orgánů republiky ve smyslu §§ 1 a 2 jazykového zákona? Definujeme-li podání jako každý počín jednotlivcův, směřující k tomu, aby příslušný úřad zahájil určité řízení (jazykový zákon v § 3 I. mluví výslovně o podáních ústních i písemných), pak podáním při zahájení řízení o kandidátkách není samotná kandidátní listina, avšak úkon kandidující strany, předkládající předsedovi krajské volební komise kandidátku (§ 21 zák. z 15. X. 1925 — 205). Titul kandidátní listiny činí pouze jakousi vsuvku tohoto podání asi tak, jako kdyby někdo v českém přípisu příslušnému úřadu oznamoval založení spolku nebo vydávání časopisu s německým nebo jinojazyčným titulem. Nelze nikterak z jazykového a volebního zákona dovoditi že by takový titul bylo nutno přeložiti. Naopak zákon ponechává stranám plnou volnost v označení kandidátní listiny a omezuje ji jen ve dvou případech z technických důvodů (§ 26. cit. volebního zákona). Lze proto míti za to, že nejenom titul v kterémkoliv